

Part paa den andens Bekostning; derfor have vi ikke tiltraadt Ændringsforslaget. Men paa den anden Side har Udvalget jo ingen Interesse i, at der bliver udgivet 2 ny danske Ordbøger, og jeg antager, at ingen her i Landet har Interesse af det, saa meget mere som jo vel ingen af dem kan udgives uden offentlig Understøttelse paa en eller anden Maade. Udvalget henstiller derfor til den højtærede Minister, om det ikke kunde være muligt for ham, naar han lægger sin Indflydelse i Vægt-skaalen, at faa de stridende Parter for- enede, saa at de i Fællesskab kunne paa- tage sig Udgivelsen af Ordbogen. Derved vilde den maaske blive bedre, og saa kunde de maaske bedre opnaa Understøttelse for- uden af Carlsberg-Fonden ogsaa af Stats- kassen, saaledes at man fik udgivet en virkelig god dansk Ordbog til Gavn og Glæde for os alle. Ingen af os har jo For- nøjelse af, at de to Parter strides om, hvem af dem der kan gøre det bedst, naar det maaske til syvende og sidst paa Grund af manglende Midler ender med, at begge Parter faa det gjort rigtig slet.

Jeg erkender nu, efter at have talt i halvanden Time, at der alligevel er adskil- lige Ændringsforslag, jeg ikke har omtalt, men jeg haaber, at Tingets Medlemmer ville undskylde, at jeg ikke har taget fat paa at omtale alle 109 Ændringsforslag, thi selv om jeg vilde gøre det meget kort, vilde det dog neppe kunne gøres med min- dre end et Par Minutters Omtale paa hver af dem, og saa vilde jeg jo have brugt to à tre Hundrede Minutter, altsaa flere Timer; ærede Medlemmer vilde vist endda have fundet, naar jeg kun havde anvendt et Par Minutter til hvert, at det havde været slet gjort. Det kan være, at man finder, at det langt fra er godt gjort, hvad jeg har præsteret, skønt jeg har ladet en Del Ændringsforslag ligge. Men naar der stilles en saadan Mængde Ændringsforslag, som der her er stillet, maa Tingets Mem- ber finde sig i, at de ikke kunne faa fyldige, mundtlige Oplysninger om samtlige Ændringsforslag, men for en stor Del maa henholde sig til Bilagene. Jeg skal imid- lertid som Ordfører være villig til at svare paa Henvendelser angaaende Ændrings- forslag, som ikke ere omtalte, lige saavel som angaaende Ændringsforslag, som ere omtalte. Hermed skal jeg saa slutte, idet jeg henstiller til Tingets Medlemmer at følge Udvalget eller dets Flertal ved Af- stemningen.

K. M. Klausen: Der er nogle Punk- ter, hvor jeg ikke har kunnet følge Flertal- lets Indstillinger. Der er saaledes en Bevilling paa 8,000 Kr. til Opførelse af ny Kirker ude paa Frederiksberg. Det er jo et Beløb, der skulde anvendes i min Valg- kreds, og Folketingsmændene pleje ellers at være meget graadige efter Bevillinger, som kunne føres hjem til Valgkredsen, men saaledes ræsonnerer jeg ikke. Jeg mener, at denne Bevilling er fuldstændig over- flødig. Der blev for 5—6 Aar siden be- vilget til Frederiksberg 40,000 Kr. til Op- førelse af 2 ny Kirker. Den ene er opført, og den anden er vist under Opførelse. Men naar Frederiksberg altsaa har faaet de Penge, som den Gang bleve bevilgede, synes jeg, at Statskassen har affundet sig med ethvert Krav over for Frederiksberg. Den Indvending gøres jo ellers saa ofte gældende af den ærede Ordfører: Ja, men her foreligger jo intet Ønske fra Kommu- nernes Side eller Ønske om yderligere Tilskud fra Kommunernes Side! Det gør der ikke her, men alligevel er man villig til at yde de 8,000 Kr.; jeg vil anbefale at stemme imod dem. Der er saa meget mere Grund til at gøre dette i Aar, som Tinget ved 2den Behandling bevilgede et Beløb paa ikke mindre end 100,000 Kr. til Købstadkirker. Det er det højeste, vi ere komne op paa endnu, men nu skal det yderligere forøges med 8,000 Kr., saa at det er Flertallets Mening i Aar at yde til Købstadkirker 108,000 Kr. og det paa Steder, hvor der, som f. Eks. i Aarhus, hverken er Kirkestrøg eller Pengetrang, men dog giver Rigsdagen glat væk 30,000 Kr. til Byen Aarhus. Det forekommer mig at være at ødsle med Statens Penge, at skænke dem til Formaal, som ikke ere nødvendige, medens man hellere maatte anvende dem paa andre Omraader, hvor de kunde gøre langt mere Gavn. — Jeg har tilladt mig under Nr. 95 at stille et Forslag om at yde Tilskud til Aften- skolerne i Købstæderne paa 8,000 Kr. Men det staar jeg desværre ganske alene om. Alle øvrige Medlemmer af Udvalget ere imod det. Altsaa til Kirker har man Penge nok, 108,000 Kr. i Aar til Købstad- kirker, men naar Talen er om at støtte en saa nyttig Institution som Aftenskolerne i Købstæderne, har man ingen Penge, saa siger man: Nej, det ville vi ikke være med til! Det forekommer mig at være den omvendte Verden, at det er aldeles urigtigt at skalte og valte saaledes med Statens Penge. Jeg maa maaske med